

Mál nr. 102/2002

M
og

Vátryggingafélagið X v/ábyrgðartryggingar vátryggingartaka/vinnuveitanda.

Vinnuslys þann 11.01. 1999.

Gögn.

1. Málskot móttakið 22.04. 2002, ásamt málsskjölum merktum 1 – 5, þ. á m. ljósmyndum af slystað.
2. Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar vegna málskotsins (ranglega dagsett), þar sem hjálagt fylgdu málsskjöl merkt 1 – 7.
3. Upplýsingar um niðurstöðu Tjónanefndar vátryggingarfélaganna liggja fyrir.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila. Þá umfjöllun er óþarft að geta ítarlega í þessari samantekt.

M, starfsmaður vátryggingartaka, fór úr varahlutaverslun vátryggingartaka, þar sem hann vinnur, og inn í port til þess að sækja varahlut á lager fyrir viðskiptavin. Rann hann til í hálfu í tröppum, sem liggja úr lager verslunarinnar inn í portið, með þeim afleiðingum að hann slasaðist. Hvorki lögreglan né Vinnueftirlit ríkisins voru kölluð á vettvang. Ráðstafanir voru gerðar á tröppunum eftir slysið m.a. handriði komið fyrir.

Af hálfu vátryggingafélagsins hefur verið fallist á skaðabótaskyldu vátryggingartaka sem nemur 2/3 hlutum vegna slyssins. Félagið telur sýnt að slysið verði að nokkru leyti rakið til vanbúnaðar stigans, sem hann beri ábyrgð á. Félagið telur að tjónþoli hafi sýnt af sér nokkurt aðgæsluleysi en hann var vanur starfsmaður með 10 ára starfsreynslu og hafði margoft farið þessa leið. Gat honum ekki dulist að hálfu gat myndast við þær aðstæður sem fyrir hendi voru. Honum hafi borið að sýna aukna aðgæslu við þessar aðstæður. Þá vísar félagið til þess að samkvæmt skýrslu vátryggingartaka hafi M verið í inniskóm í þetta sinn, en M hafnar því eindregið. Félagið telur rétt að skerða réttarstöðu M sem nemur þriðjung vegna eigin sakar.

M telur bótaskyldu vera fyrir hendi og að ekki eigi að skerða réttarstöðu hans vegna eigin sakar. Hann vísar m.a. til þess í gögnum málsins að hann hafi starfað eftir verklagi og fyrirskipunum frá sínum yfirmanni og að ljóst sé að hann hefði ekki orðið fyrir neinu tjóni ef vinnuveitandi hans hefði uppfyllt skyldur sínar gagnvart starfsmönnum sínum og “ekki boðið þeim upp á að nota tröppur sem ekki uppfylla lágmarkskröfur um öryggi eða annan aðbúnað á vinnustöðum.” M hafnar því að hann hafi verið í inniskóm, hann hafi verið í “vetrarskóm á veturna vegna eðlis starfans.”

Álit.

Vinnuveitandi M er skaðabótaskyldur vegna slyssins. Sýnt þykir að slysið megi rekja til vanbúnaðar á vinnustað sem hann ber ábyrgð á.

M var með 10 ára starfsreynslu og virðist hafa gjörþekkt aðstæður. Hann kveðst hafa starfað samkvæmt því verklagi sem fyrir hann var lagt. Þeirri umfjöllun hefur ekki verið hrundið. Fyrirliggjandi gögn gefa hins vegar ekki til kynna að starfsmenn hafi nokkru sinni kvartað undan þeim aðstæðum sem fyrir hendi voru. Gegn neitun M er ósannað að hann hafi verið í inniskóm þegar slysið varð. Þegar tekið er mið af framanrituðu og fyrirliggjandi gögnum skal skerða réttarstöðu M sem nemur 1/4 hluta vegna eigin sakar.

Niðurstaða.

M á rétt á skaðabótum úr ábyrgðartryggingu váttryggingartaka sem nemur 3/4 hlutum en skerða ber réttarstöðu hans vegna eigin sakar sem nemur 1/4.

Reykjavík 14. maí 2002

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.